

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את האומנין	Talmud Navigator										
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
חזרו זה בזה לא קתני, אלא הטעו זה את זה דאטעו פועלים אהדדי.											◇
היכי דמי?											^
דאמר ליה בעל הבית: זיל אוגר לי פועלים, ואזל איהו ואטעיננו.											◇
היכי דמי?											^
אי דאמר ליה בעל הבית בארבעה, ואזיל איהו אמר להו בתלתא											◇
תרעומת מאי עבידתיה? סבור וקביל											◇
אי דאמר ליה בעל הבית בתלתא, ואזיל איהו אמר להו בארבעה											◇
היכי דמי?											^
אי דאמר להו שכרכם עלי											◇
נתיב להו מדידה											‡
השוכר את הפועל לעשות בשלו, והראהו בשל חבירו - נותן לו שכרו משלם, וחוזר ונוטל מבעל הבית מה שההנהו.											◇
לא צריכא, דאמר להו שכרכם על בעל הבית.											◇
ולחזי פועלים היכי מיתגר?											‡
לא צריכא, דאיכא דמגר בארבעה ואיכא דמתגר בתלתא. דאמרו ליה: אי לאו דאמרת לן בארבעה - טרחינן ומתגרין בארבעה.											◇
איבעית אימא: הכא בבעל הבית עסקינן, דאמרו ליה: אי לאו דאמרת לן בארבעה - הוה זילא בן מילתא לאתגורי.											◇
איבעית אימא: לעולם בפועלים עסקינן, דאמרי ליה: כיון דאמרת לן בארבעה - טרחינן ועבדינן לך עבידתא שפירתא.											◇
ולחזי עבידיתייהו											‡
בריפקא.											◇
ריפקא נמי מידע ידע											‡
דמלי מיא, ולא ידיע.											◇
איבעית אימא: לעולם דאמר ליה בעל הבית בארבעה, ואזל איהו אמר להו בתלתא. ודקאמרת סבור וקביל - דאמרי ליה: לית לך (משלי ג) אל תמנע טוב מבעליך?											◇
פשיטא, אי אמר ליה בעל הבית בתלתא, ואזל איהו א"ל: בארבעה, ואמרי ליה: כמו שאמר בעל הבית - דעתיהו אעילוויא. אלא אי אמר ליה בעל הבית בארבעה, ואזל איהו אמר להו בתלתא, ואמרי: כמה שאמר בעל הבית, מאי? אדיבורא דידיה קא סמכי, דאמרי ליה מהימנת לן דהכי אמר בעל הבית, או דלמא אדיבורא דבעל הבית קא סמכי?											◇
הבא לי גיטי, ואשתך אמרה התקבל לי גיטי, והוא אומר הילך כמה שאמרה. אמר רב נחמן אמר רבה בר אבובא אמר רב: אפילו הגיע גט לידה אינה מגורשת.											◇
שמעת מינת: אדיבורא דידיה קא סמך, דאי סלקא דעתך דאדיבורא דידה קא סמך - מכי מטי גיטא לידה מיהא תיגרש											◇
הכי השתא? בשלמא אי איתמר איפכא: התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אומר הילך כמה שאמרה, ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבובא אמר רב: משיגיע גט לידו מגורשת - אלמא דאדיבורא דידה קא סמך. אי נמי: משהגיע גט לידה מגורשת - אלמא דאדיבורא דידיה קא סמך. אלא התם - משום דעקר שליח לשליחותיה לגמרי, דאמר ליה: שליח לקבלה הוינא, להולכה לא הוינא.											◇
איבעית אימא: האי תנא חזרו נמי הטעו קרי ליה.											◇
השוכר את האומנין והטעו את בעל הבית, או בעל הבית הטעה אותן - אין להם זה על זה אלא תרעומת.											◇
במה דברים אמורים - שלא הלכו, אבל הלכו חמרים ולא מצאו תבואה, פועלין ומצאו שדה כשהיא לחה - נותן להן שכרן משלם, אבל אינו דומה הבא טעון לבא ריקן, עושה מלאכה ליושב ובטל.											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

בבא מציעא-השוכר את האומנין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
במה דברים אמורים - שלא התחילו במלאכה, אבל התחילו במלאכה - שמין להן מה שעשו.												◇	עו:		
כיצד?											^		עו:		
קבלו קמה לקצור בשני סלעים, קצרו חציה. והניחו חציה, בגד לארוג בשני סלעים, ארגו חציו והניחו חציו - שמין להן את מה שעשו. היה יפה ששה דינרים - נותן להן סלע, או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים. ואם סלע - נותן להם סלע.	[רבנן]										◆	!	◇	עו:	
שמין להן מה שעתידי להעשות, היה יפה ששה דינרים - נותן להם שקל, או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים. ואם סלע - נותן להם סלע.	רבי דוסא:										◆	!	◇	עו:	
במה דברים אמורים - בדבר שאין אבוד, אבל בדבר האבוד - שוכר עליהן או מטען.												■	◇	עו:	
כיצד מטען?												^	עו:		
אומר להן: סלע קצצתי לכם - באו וטלו שתיים.												!	◇	עו:	
ועד כמה שוכר עליהן												^	◇	עו:	
עד ארבעים והמשלים זוו.												!	◇	עו:	
במה דברים אמורים - בזמן שאין שם פועלים לשכור, אבל יש שם פועלים לשכור, ואמר צא ושכור מאלו - אין לו עליהן אלא תרעומת.												■	◇	עו:	
נותן להם שכרן משלם.	תני תנא קמיה דרב:											■	◇	עו:	
אילו אנא הואי - לא הוה יהיבנא להן אלא כפועל בטל	אמר ליה: [רב] חביבי אמר: [רבי חייא]											■	⚡	◇	עו:
ואת אמרת נותן להם שכרן משלם												⚡	◇	עו:	
אינו דומה הבא טעון להבא ריקן, עושה מלאכה ליושב ובטל	והא עלה קתני:											■	⚡	◇	עו:
לא סיימוה קמיה.												!	◇	עו:	
סיימוה קמיה	איכא דאמרי:											!	◇	עו:	
אי הואי אנא לא הוה יהיבנא ליה כלל	והכי קאמר: [רב] חביבי אמר: [רבי חייא]											■	!	◇	עו:
ואת אמרת כפועל בטל												!	!	◇	עו:
אלא קשיא הך												⚡	◇	עו:	
לא קשיא: הא - דסיירא לארעיה מדאורתא, הא - דלא סיירא לארעיה מאורתא.												!	◇	עו:	
האי מאן דאגר אגירי לרפקא, ואתא מטרא ומלייה מיא. אי סיירא לארעיה מאורתא - פסידא דפועלים, לא סיירא לארעיה מאורתא - פסידא דבעל הבית, ויהיב להו כפועל בטל.	כי הא דאמר רבא:											!	■	◇	עו: